

## XXXVII.

## B e t æ n k n i n g

over

## Forflag til Lov angaaende Havneafgift i Kjøbenhavns Havn.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 21de Marts 1874.)

Havneafgiften til Kjøbenhavns Havn beregnes ikke efter de samme Principer, som i Almindelighed følges for andre danske Havne. I sidstnævnte Havne erlægges der i Reglen en mindre Afgift af Skibe, og under Navn af Bropenge en Afgift af Varer, hvad enten de ere toldpligtige eller ikke. Afgiften til Kjøbenhavns Havn falder væsentligt i følgende tre Poster:

1. Acciseafgiften, en Afgift af toldpligtige Varer, altsaa væsentlig forskjellig fra den ovennævnte Vareafgift i andre danske Havne. Denne Afgift, der først blev reguleret ved Forordningen af 1ste Mai 1672 og 26de November 1768, er i Genhold til Lov af 31te Marts 1864 senest bestemt ved Beskjendtgjørelse af 13de Juni 1864 og anslaaes for Tiden til en aarlig Indtægt af ca. 50,000 Rb.; i 1864 beregnedes den til 36,000 Rb.
2. Bolværkspenge, som erlægges af alle Skibe, og ere i en Udvalget meddeelt Overfigt over Havnens Indtægter anslaaede til 35,500 Rb.; i 1864 bleve de beregnede til ca. 10,000 Rb.
3. Havneafgift af Skibe, hvilken Afgift indførtes første Gang ved Lov af 31te Marts 1864; hvorefter den optrædes for Skibe i Indenrigsfart alene ved Udgaaende med 4 Skilling pr. Kommercelæst, og for Skibe i Udenrigsfart ved Indgaaende med 40 Skilling pr. udloset Læst og ved Udgaaende med 16 Skilling af hver Læst, Skibet er drægtigt, med mindre dette ikke lader mere end Halvdelen af sin Drægtighed, da der i saa Fald kun svares 8 Skilling pr. Læst. Dog kan deri tilstaaes Moderation for Damp- og Seilskibe, som fare i regelmæssig Paketsfart. Denne Afgift beregnedes i 1864 til 80,000 Rb., og anslaaes nu til 113,000 Rb.

Det vil heraf ses, at disse Bestemmelser, hvorefter der ikke svares nogen Afgift af Varer, der ikke ere toldpligtige, og kun en forholdsvis mindre Afgift af toldpligtige, medens der er paalagt Skibe i Udenrigsfart, hvortil dog ikke henregnes Farten paa de nordlige Bilande og Bestindien, den væsentlige Del af Afgiften, ere meget forskjellige fra Bestemmelserne for de øvrige

danske Havne. Udvalget skal ikke her komme ind paa Betragtninger over, hvor vidt dette er tilstrækkeligt begrundet i Kjøbenhavns Havns i flere væsentlige Henseender forskjellige Stilling fra andre Havne, eller over, hvor vidt disse Bestemmelser i og for sig kunne siges at være de mest hensigtsmæssige — Skjøndt flere af Udvalget ikke skulle tilbageholde at udtale en Tvivl i saa Henseende; derimod er Udvalget enig i at fraraade, at al Afgift ved Bestemmelsen i sidste Punktum af Lovforflagets § 1 fremtidig kan blive paalagt Skibene alene. Den Skibsafgift, der før Lov af 4de Juli 1863 svarede til Staten af Skibe, som løssede i Kjøbenhavns Havn, blev i sin Tid anslaaet til ca. 175,000 Rb. Den Nedsættelse deri, som ved benægtede Lov fandt Sted for Kjøbenhavns Skibsfarts Vedkommende, ansløges til 90,000 Rb.; men samtidig blev, blandt Andet udtrykkelig begrundet i denne Nedsættelse, den ovenfor under 3. anførte Havneafgift indført ved Lov af 31te Marts 1864, saa at man ved den ved Loven af 4de Juli 1863 indførte Nedsættelse i Skibsafgiften til Staten for den Kjøbenhavnske Skibsfart ikke naaede nogen egentlig Lettelse, men væsentlig kun fik flyttet Indtægten fra Statskassen over til Kjøbenhavns Havnkasse. Nu søger man ved den sidste Del af Lovforflagets § 1 at erhverve Ret til indenfor en vis Begrænsning at anvende samme Fremgangsmaade, naar Staten paany vil nedsætte eller — hvad tidligere er vedtaget af Folkethinget — ophæve Skibsafgiften. Dette kan Udvalget ikke tilraade.

Paa den anden Side synes heller ikke Biholdelsen af Acciseafgiften i dens nuværende Form at have Stemmningen for sig. I 1864 erkjendte Regjeringen, at denne Afgift maatte ønskes ophævet snarest muligt, og det var ikke uden Banfælighed, at den yderste Frist for dens Ophævelse blev udstrakt til 1ste April 1874. De Udvalget foreliggende Dplysninger gaa ud paa at godtgjøre, at Havnkassen, paa Grund af de forestaaende store extraordinære Arbejder, endnu ikke vil kunne undvære denne Afgift, og Lovforlaget forlanger Fristen udsat til 1ste April 1884. Skjøndt i alt Fald ikke alle Udvalgets Medlemmer anse disse Dplysninger for fyldestgjørende, er man dog enig om, uagtet Ophævelsen af Afgiften var meget be-